

Nasjonalforeningen
for folkehelsen

INGEN TID Å MISTE

Vi skal mobilisere frivillige til innsats for mennesker med demens og støtte til pårørende.

Vi skal bygge et mer demensvennlig samfunn og øke befolkningens kunnskap om demens.

Vi skal støtte forskning som kan løse demensgåten.

Ingen tid å miste

Demens er en av sykdommene vi frykter mest, og med god grunn. Vi vet fortsatt lite om hvorfor noen får demens. Forebygging har begrenset mulighet, og de som rammes blir gradvis sykere, og kan ikke bli friske. Pårørende rammes også, og utsettes for belastninger som overskrider grensene for å beholde livskvalitet og helse.

I gjennomsnitt får 10 000 mennesker i Norge demens hvert år. I årene framover blir det stadig flere, og opp mot 20 000 nye tilfeller årlig er sannsynlig. Forskning og medisnutvikling tar tid, så selv med medisinske gjennombrudd vil det uansett være mange år foran oss der det eneste vi kan tilby mennesker som får demens og deres pårørende, er pleie, omsorg og medmenneskelighet.

I dag har over 100 000 demens i Norge, og i løpet av de neste 20 årene vil antallet dobles, fordi det blir stadig flere eldre i befolkningen. Det er vanlig å regne fire nære pårørende som blir berørt i varierende grad. Det vil si at antallet som er berørt gradvis øker år for år de neste tiåra, fra 500 000 nå til over en million mennesker i Norge i 2050. En slik situasjon, samtidig med knapphet på helse- og omsorgstjenester, vil være en tung byrde, både økonomisk og menneskelig.

For å sikre de som har demens nå, eller de som rammes i årene framover, nødvendig helsehjelp og mulighet til et verdig liv, må vi lete etter nye løsninger, nye måter å jobbe på, og forhåpentligvis finne en kur mot demens. Ingen land, heller ikke Norge, vil ha mulighet til å gi tilstrekkelig helsehjelp til alle som får demens fram mot 2050, uten at forskerne finner en kur.

Framover i tid vil gruppen som rammes av demens bli mer preget av mangfold. Flere fra minoritetsgrupper, med ulike livserfaringer, kultur og språk, vil ha behov for demens- og eldreomsorgen. Dette er vi i Norge ennå ikke beredt på å møte. Her skal og kan frivilligheten mobilisere bredere, for å sørge for at mennesker med sykdom møtes med forståelse og respekt for det livet de har levd før og inn i sykdommen.

Vi har ingen tid å miste!

- ◆ Daglig er det mennesker som får de første symptomene på demens, og som ikke vet hvor de kan få hjelp.
- ◆ Daglig er det pårørende og syke som trenger støtte i prosessen med utredning.
- ◆ Daglig sliter pårørende med å finne fram til sine egne og den sykes rettigheter i hjelpeapparatet, ofte fånytt.
- ◆ Daglig er det mange som trenger en håndsrekning for å klare seg godt hjemme, eller pårørende som trenger avlastning.
- ◆ Daglig er det noen som trenger støtte i forbindelse med flytting til sykehjem.
- ◆ Daglig er det noen som trenger støtte ved livets slutt.

Mina Gerhardsen, generalsekretær

Frivilligheten kan og vil bidra mer

Mennesker trenger mennesker, og vi i Nasjonalforeningen for folkehelsen har lang erfaring med frivillighet overfor demenssyke og deres pårørende. Vi kjenner behovene, både til de som er mottakerne og til de som ønsker å bidra med sin tid og innsats som frivillige.

Samtidig som det blir flere eldre med demens, vil det bli færre i yrkesaktiv alder. Helsepersonellkommisjonen peker på at vi må regne med færre ansatte per pasient. Det tegner et dystert bilde for eldreomsorgen, der det allerede er kapasitetsutfordringer og mangel på kompetanse.

Den kommende helsepersonellkrisen må først og fremst løses av helsetjenestene selv. Selv om alle offentlige utredninger peker på pårørendes ressurser som en del av løsningen, ser det ikke ut til å være en realistisk eller bærekraftig løsning. Det finnes nok noen uforløste ressurser, men de fleste pårørende er allerede utslitt.

Helsetjenesten må selv løse helsepersonellkrisen, men frivilligheten kan være et betydelig tilskudd til å løse små og store oppgaver som vil bedre hverdagen til demenssyke og pårørende.

Mange oppgaver kan løses av frivillige, så lenge de får bidra med oppgaver som oppleves både meningsfulle, berikende og at de får nødvendig tilrettelegging, kompetanse og støtte. Når vi blir flere eldre, blir det flere som får demens og flere blir pårørende, men det gir også flere friske eldre. Svært mange av dem kan tenke seg å bidra, i tillegg til mange yngre.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi rekruttere 3 000 nye frivillige som kan bidra med aktiviteter over hele landet overfor mennesker med demens og deres pårørende, i en framtid hvor helsetjenestene må foreta hardere prioriteringer i sitt tilbud.

Frivillige som skal ha aktiviteter sammen med personer med demens eller avlaste pårørende,

trenger å ha kunnskap om demens. Det er ikke så mye som skal til, men tilstrekkelig til at de som skal gjøre en innsats kan være trygge i rollen og vet hvor de skal henvende seg for å få nødvendig hjelp og støtte.

Vi vil bygge ut kurs over hele landet, på en rekke områder, slik at frivillige kan utstyres med den kompetansen de trenger til ulike oppgaver. Vi har bred erfaring med behovene for kunnskap, kompetanse og oppfølging. Nå ønsker vi å utvikle dette til flere typer oppgaver og med nye samarbeidspartnere.

DEMENS

- ◆ Demens er en dødelig hjernesykdom. Det finnes ingen kur eller behandling i dag. Etter hvert som sykdommen angriper hjernen, svekkes evnene til å huske, konsentrere seg, forstå, kommunisere og muligheten til å ta vare på seg selv
- ◆ Over 100 000 har demens i dag og antallet øker årlig
- ◆ Om 20 år vil dobbelt så mange ha demens
- ◆ Pårørende rammes også tungt når en i familien får demens
- ◆ Det vil ikke være nok helsepersonell i framtida til å yte tilstrekkelig pleie og omsorg uten betydelig endringer
- ◆ På verdensbasis har 50 millioner mennesker demens og det er ventet en tredobling innen 2050

For å sikre at dette blir et varig og robust tilbud, vil vi med midler fra TV-aksjonen ansette tre kursutviklere i tre-årige prosjektstillinger for å bygge opp en frivillig kursholdertjeneste, som etter de tre årene drives videre av Nasjonalforeningen for folkehelsen. Vi vil rekruttere med utgangspunkt i høyskoler og universiteter, særlig fra helsefagene, der mange ønsker erfaring fra frivillighet. Ved hjelp av et eget prosjekt om åpenhet og kunnskap i innvandrergupper vil vi også sikre mangfold i kursholdere og opplæring som er kultur- og språktilpasset.

Frivillighet og økt åpenhet og forståelse

Hele Norge har sett hvordan Demenskoret har bidratt til økt forståelse og åpenhet om demens. Det trengs!

Både de som får demens og deres pårørende rammes av samfunnets manglende forståelse for demens. Enten den arter seg som frykt, usikkerhet eller fordommer, fører det ofte til at de som blir berørt av sykdommen ofte mister mye av sine nettverk. Selv om det er akkurat når vi blir syke eller får omfattende omsorgsoppgaver, at vi trenger andre mennesker mest, er det ofte da vi står mest alene. Det er typisk og tragisk at det er slik, men det går an å gjøre noe med det. Frivilligheten kan være en stor del av svaret på de medmenneskelige behovene.

En hjelpende hånd til de som har demens

Hjemmeboende med demens har behov utover det de kommunale helse- og omsorgstjenestene har mulighet til å tilby. Det kan være å noen å gå en tur med, noen å handle med, eller få følge til legen. Vi vil, i samarbeid med kommunene, oppsøke og tilby møteplasser og hjelp til hjemmeboende med demens.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi tilby en hjelpende hånd fra kvalitetssikrede frivillige i våre lokallag. En slik tjeneste er etterspurt, men har vært komplisert fordi det handler om personlig hjelp, håndtering av penger osv. Tiltaket krever organiserte og kvalifiserte frivillige. Tjenesten kvalitetssikres ved at vi lokalt tar i bruk sentralt utviklede rutiner for oppfølging.

50 kommuner, bydeler og sykehus er i dag del av Nyby, en digital samhandlingsarena for å koble pasient og pårørendes behov for en hjelpende hånd direkte til frivillige. Vi har inngått en intensjonsavtale med Nyby som vil gi oss mulighet til å benytte denne koblingstjenesten med våre lokallag i disse kommunene, på samme måte som flere andre frivillige organisasjoner.

Foto: Anne Elisabeth Næss

Med midler fra TV-aksjonen vil vi bidra til økt åpenhet på en rekke områder, innbakt i de ulike aktivitetene vi har planlagt.

Fellesnevneren rundt de frivilligdrevne tiltakene, er at det kreves noe både faglig og praktisk tilrettelegging før oppstart. Med midler fra TV-aksjonen etablerer vi en nasjonal stimuleringsordning for å skalere opp lokale aktiviteter i lokallagene. De kan søke midler til å starte opp tilbud vi allerede har god erfaring med eller foreslå nye, basert på lokale behov. Til det siste blir det satt av en egen pott til innovasjon og utvikling.

Alle kommuner skal bli mer demensvennlig

Gjennom arbeidet for et mer demensvennlig samfunn, som vi startet opp etter TV-aksjonen i 2013, har vi bidratt til å bygge ned stigma og bygget opp kompetanse, og med det sørget for at demenssyke i over 165 kommuner blir møtt med mer forståelse og støtte. Kommuner inngår avtale med oss, og forplikter seg til å lære opp mennesker i kommunale tjenester, butikker, kollektivtransport og andre næringer til å møte mennesker med demens på en trygg og god måte.

Vi ser et stort og uforløst potensial i dette arbeidet, som først og fremst dreier seg om å kurse nok frivillige kursholdere. Både næringsliv og kommunal servicetjeneste er positive. De som får opplæring i demensvennlig service rapporterer at dette er nyttig, og at det svarer på behov de har i møte med stadig flere kunder og brukere i tidlige faser av demens. Nå er det behov for flere

kursholdere i de kommunene vi har og skal få avtaler med, slik at vi kan nå ut til alle som har behov for kunnskapen.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi fortsette arbeidet for å inngå kommuneavtaler, slik at alle norske kommuner inngår avtale om å bidra til et mer demensvennlig samfunn, og kurse servicepersonell og andre som kan møte mennesker med demens i sin jobbhverdag. Med en kraftig opptrapping i utdanning av frivillige kursholdere, slik at vi når ut til alle i kommunene som har nytte av kurs, kan vi fylle på med kurs etter hvert som det blir nyansatte.

Vi etablerer et tidsavgrenset prosjekt for å bygge opp kompetansen hos frivillige i våre lokallag. To prosjektmedarbeidere vil støtte lagene i rekruttering av frivillige og tilby regional opplæring, så de frivillige blir kursledere for opplæring i kommunene. I kommuner der vi ikke har lokallag, vil vi tilby kursholdere fra en nasjonal gruppe frivillige, som er kurset til dette formålet. Denne gruppen kan også bidra i bedriftsinterne kurs i landsdekkende kjeder i ulike bransjer.

Aktivitetssentre i 30 kommuner

Over 60 prosent av de som har demens bor hjemme, mange alene eller sammen med en eldre ektefelle eller samboer. Som interesseorganisasjon med både faglig og brukerbasert kunnskap, i tillegg til kompetanse på frivillighet, er vi en kunnskapsbasert samarbeidspartner for mange kommuner rundt om i landet. Dette kan bygges ut i mer strukturerte former, slik at vi kan bidra enda flere steder med å tilby aktiviteter og sosial støtte til personer med demens og deres pårørende.

Mange av våre lokallag driver demenskafeer, demenskor og ulike kurs- og avlastningstilbud. De arrangerer for eksempel demenskor eller sanggrupper parallelt med samtalegrupper for pårørende. I Oslo utvikler vi i samarbeid med kommunen, med flere tilbud om sosiale aktiviteter på brukernes premisser, samtidig som vi stadig former et bredere tilbud av støtte til pårørende.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi opprette frivilligdrevne aktivitetssentre, i samarbeid med kommunen om lokaler.

Foto: Ilja C. Hendel

Ingen skal møte demens alene!

Vi har erfaring fra blant annet Stavanger og Oslo hvor kommunene stiller med lokaler og noe midler, Nasjonalforeningen for folkehelsen stiller med tilrettelegging og rekruttering av frivillige. Denne type samarbeid ønsker vi å utvikle i til sammen 30 kommuner. Vi satser særlig på de største byene og tettstedene, hvor vi vet at behovene for samordnede aktiviteter for målgruppen er størst. Aktivitetssentrene skal være et faglig godt og sømløst supplement til kommunens tilbud, slik vi allerede jobber i for eksempel Stavanger og Oslo.

I de største byene vil et aktivitetssenter nå opptil 200 brukere per uke. Et samarbeid mellom aktivitetssentre og kommunene er verdifull, og vi tar i bruk ressursene som ligger i den lokale frivilligheten, som et supplement til det offentlige.

På landsbasis vil vi tilby støtte til nesten 200 000 demenssyke og deres pårørende hvert år. Tiltaket krever materiell og aktivitetskoordinatorer som behersker flere språk. Vi vil ansette treårige prosjektstillinger med mål om å bygge opp tiltaket som en frivillig aktivitet, drevet av og for frivillige, men i samarbeid med kommunene. Prosjektene skal utvikles slik at de vil fortsette etter TV-aksjonsperioden, med betydelig mindre ressurser enn i oppbyggingsfasen.

Være der for pårørende

Pårørende til personer med demens yter allerede like mange timer bistand som helsetjenestene. Mange sliter seg ut. De trenger mer, ikke mindre støtte. Det er mulig å legge bedre til rette for pårørende, slik at noen flere av de som ønsker det kan bidra. Og det er mulig å gi mer støtte, slik at de som gjør en innsats for sine kjære ikke sliter seg ut, og selv blir syke av de uoverkommelige oppgavene.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi kurse frivillige som kan bidra til å støtte og avlaste pårørende som trenger dette. Vi har allerede en stor gruppe likepersoner som bidrar med støtte til pårørende som har behov for å snakke med en som har vært i samme situasjon. Gjennom Nyby og samarbeid med kommuner, vil vi også tilby frivillige som kan være en støtte for pårørende som trenger en pustepause eller at noen tar i et tak i hjemmet.

Pårørende har i mange tilfeller aldri tid til å ivareta seg selv. Demenssykdom medfører uro og utrygghet, og mange kan ikke forlate ektefellen for å gå til tannlegen, gjøre et ærend eller besøke venner. Ved å tilby kvalifiserte frivillige som kan være der i korte stunder, vil vi gi pårørende tilbake muligheten til å bruke litt tid til seg selv.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi bygge digitale opplæringsmoduler som gir pårørende kunnskap og informasjon, tilpasset de ulike sykdomsfasene fra mistanke om demens til livets slutt. Vi har i dag ulike e-læringsprogrammer, men har behov for å digitalisere opplæringsmateriellet vårt. Vi investerer i digitale opplæringsmoduler som er kostnadseffektive over tid, ved at vi enkelt kan oppdatere innholdet. God kunnskap om demens i hele sykdomsforløpet kan avlaste noe av byrden pårørende opplever.

Noen pårørende deltar på «pårørendeskoler» som kommunene har ansvar for, men mange har ikke mulighet til å delta, eller tilbudet finnes ikke når akkurat de har behov. E-læring kan løse denne utfordringen.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi bygge ut tilbudet om samtalegrupper for pårørende. Mange ønsker seg miljøer hvor man kan dele oppturer og nedturer med andre i samme situasjon.

Foto: Sara Johannessen

Frivillige kan og vil bidra mer, for å støtte og avlaste pårørende som trenger det.

Nasjonalforeningen har i dag frivillige som tilbyr samtalegrupper lokalt og digitalt. Lederne for slike grupper trenger opplæring og deres erfaring skal settes i system og overføres til nye frivillige.

Frivillighet i minoritetsmiljøene

Om lag 18 prosent av befolkningen i Norge er enten innvandrere eller norskfødte med innvandrerbakgrunn. Av disse er foreløpig under fem prosent over 70 år, men dette er en økende gruppe og flere kommer til å få demens. Som en følge av sykdommen vet vi at nyere erfaring og språkkunnskap vil svinne. For å bidra med frivillighet og kunnskap til disse, er det nødvendig at kommunikasjonen både er og språk- og kulturtilpasset.

Ulike kulturer kan ha ulike holdninger til sykdom og oppfatninger om stigma, kilder til å skaffe seg informasjon, vurderinger av dialog med helsepersonell og forholdet mellom familieomsorg og offentlige tjenester.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi bygge på erfaringer fra kommunikasjon med ulike innvandrergupper som myndighetene bygget opp under pandemien, og vi vil utvikle kunnskap og åpenhet om demens på en språk- og kulturtilpasset måte.

Vi etablerer et prosjekt med prosjektleder med kompetanse på kulturtilpasset dialog, prosjektmedarbeider med demenskompetanse og prosjektmedarbeidere med bakgrunn og kompetanse fra fem av de største innvandrerpopulasjonene i Norge, og der språk- og kulturbarrierer er identifiserte utfordringer. I alt vil dette utgjøre fem årsverk over tre år.

Foto: Ilja C. Hendel

I årene som kommer blir det stadig flere eldre med innvandrerbakgrunn og flere kommer til å få demens.

Prosjektet skal samarbeide med organisasjoner som representerer de ulike minoritetene som interessegrupper, religiøse samfunn og andre innvandrersorganisasjoner.

Juridisk bistand

Årlig mottar Nasjonalforeningen for folkehelsens Demenslinje over 2 500 henvendelser, som besvares av spesialsykepleiere. Flere hundre av samtaler dreier seg om juridiske spørsmål. Mange av de som kontakter oss er ikke kjent med hvilke rettigheter de har, hvilke klagemuligheter som finnes og hvilke instanser klager kan rettes til. Ofte får den som er syk ikke den oppfølgingen de har krav på. Pårørende får ikke avlastning, og vet heller ikke at de har rett til dette. Pårørende kan ha manglende kunnskap om hva slags informasjon de har rett til å få fra fastlege eller annet helsepersonell, eller ha spørsmål om verge eller ulike fullmakter.

I andre tilfeller kan det handle om at familien har fått en svært vanskelig økonomisk situasjon som følge av at kommunen ikke har tatt med de nødvendige fradragene i sin beregning av betalingen for sykehjemsplass, eller at det er tatt tilstrekkelig hensyn til at den som har demens har forsørgerplikt for barn. Mange trenger veiledning om hvilke ordninger og rettigheter som finnes for å kunne kombinere yrkesliv med pårønderollen.

Vi møter personer i yrkesaktiv alder som får demens og som opplever å bli skjøvet ut av arbeidslivet uten at de får tilrettelegging eller kommer inn i ordninger de har krav på som syke.

Med midler fra TV-aksjonen vil vi etablere en juridisk veiledningstjeneste som et nasjonalt, gratis tilbud. Veiledningen skal skje muntlig i en telefontjeneste, kombinert med skriftlig rådgivning. Tjenesten vil gi rettighetsveiledning, forklaring av vedtak, regelverket og hvordan det praktiseres, samt bidra med veiledning og argumenter i enkeltsaker.

Nasjonalforeningen for folkehelsen har hatt dialog med flere andre frivillige organisasjoner som har juridiske veiledningstjenester. Med TV-aksjonsmidlene vil vi bygge på disse erfaringene og etablere en modell som vi skal drifte som et varig tilbud etter TV-aksjonsperioden er over. Kjernen i tilbudet vil være en til to ansatte jurister som vi vil beholde som permanent ressurs. For å kunne drive i tilstrekkelig skala, etablerer vi en rekrutteringsordning for frivillige jurister som bidrar noen timer frivillig i måneden.

For å komme raskest mulig i gang, vil vi lyse ut stillinger for juristene høsten 2024. Tilbudet vil åpnes sommeren 2025 og gradvis skaleres opp. For å gjøre tilbudet kjent, vil vi de første årene etablere en plan for ekstraordinær innsats for å informere om tilbudet i kanaler hvor vi møter våre målgrupper. På sikt vil vi informere om tilbudet med annonser og i sosiale medier slik vi gjør om vår demenslinje. Tilbudet vil bli videreført etter aksjonsperioden, og vårt mål er å bistå i 3-400 henvendelser per år.

Bare forskning kan stoppe demens

Demens er en dødelig sykdom det i dag ikke finnes kurerende behandling for. Byrden for samfunnet i tiårene framover er ikke bærekraftig, og bare forskning kan sørge for behandling som medfører mindre press på helsetjenestene.

Norge står i en særstilling for å bidra til å løse demensgåten og bidra inn i jakten på en kur:

1. Vi har Nobelprisvinnende miljø innen grunnforskning for å forstå hvordan hjerne-sykdom oppstår.
2. Vi har verdens beste helseregistre som kan kobles sammen i forskning og som vil gi et mer presist utgangspunkt både for å utvikle presise diagnoser og utprøving av medisiner.
3. Vi har forskningsmiljøer i verdensklasse og unike muligheter til å bidra med pasient- og pårørendeerfaringer i forskningen.

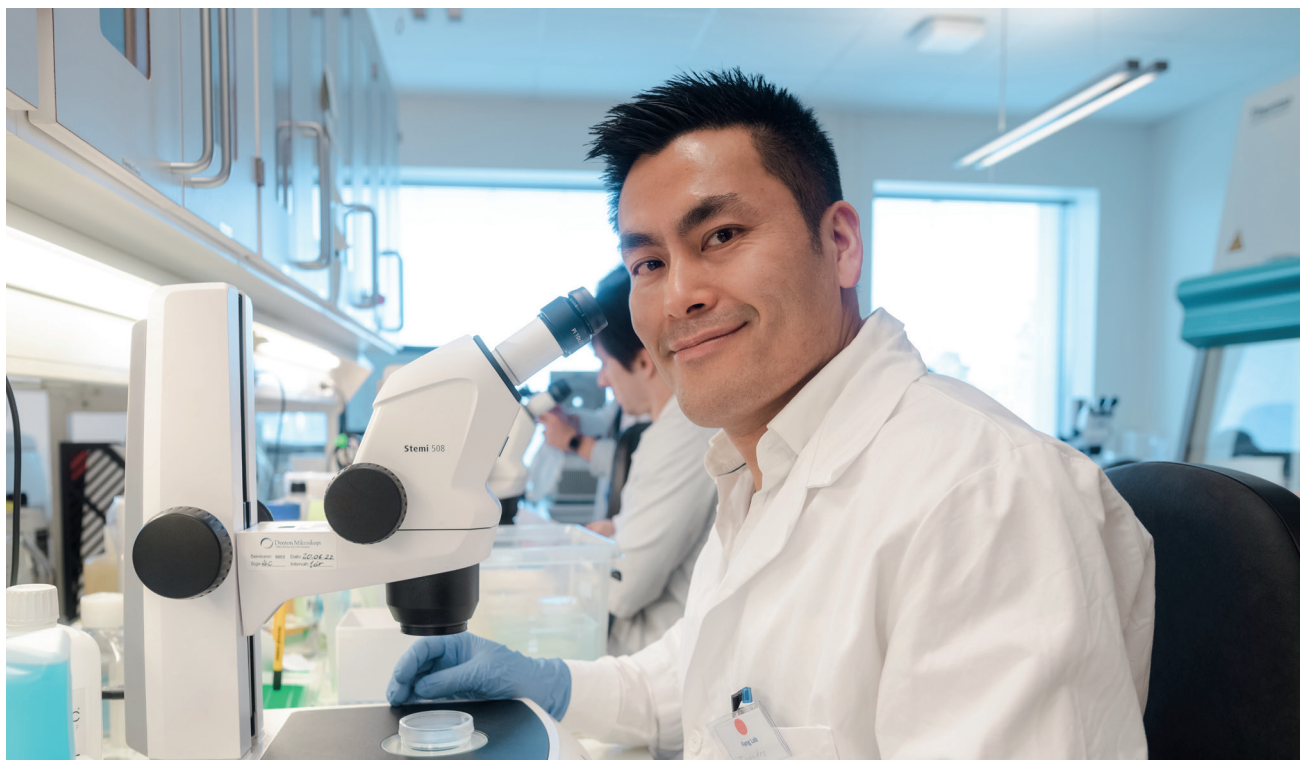
medisiner som virker på ulike måter, trenger vi også grunnforskning for å forstå hvordan ulike demenssykdommer oppstår.

Med TV-aksjonen 2013 bidro vi til å få fram forskningsmiljøer i verdensklasse på demensområdet. Nasjonalforeningen for folkehelsen har etablert samarbeidsarenaer hvor forskerne drøfter hva som må til for å bringe fram medisiner mot demens. Vi lar forskerne møte pasienter og pårørende og vi ser at det stimulerer til samarbeid.

Penger er nå den begrensende ressursen i arbeidet. Tiden er kommet for å gi et løft inn i forskningen med store felles prosjekter til pasientens beste.

Nasjonalforeningen for folkehelsen vil lyse ut midler til store samarbeidsprosjekter.

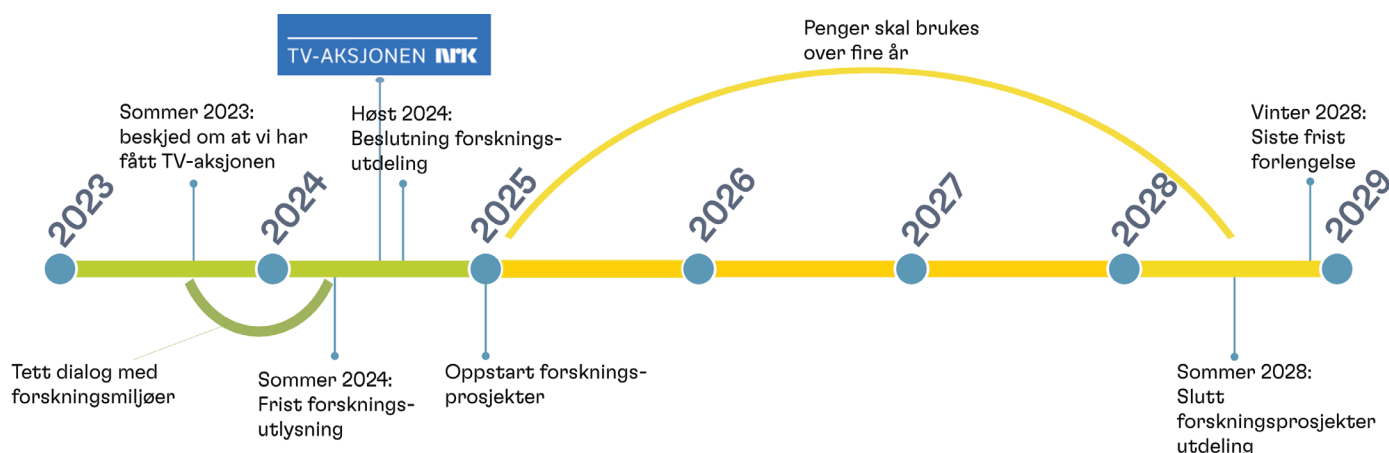
Foto: Adrian Leversby

Bare forskning kan stoppe demens.

Demens vil trolig vise seg å være en like mangfoldig sykdomsgruppe som kreft, ifølge forskerne på feltet. Samtidig som løsningene på demensgåten ligger i å forske fram en rekke ulike

Med midler fra TV-aksjonen vil vi stimulere til samarbeid mellom forskningsmiljøene for å skape gode forskningsprosjekter, slik at vi kan lyse ut midlene i allerede i 2024.

Vi planlegger derfor en prosess som innebærer at forskningsprosjektene kan starte i januar 2025. Prosessen starter umiddelbart etter vi har fått vite at vi er tildelt TV-aksjonen, dersom vi får den.

Demensforskningen som TV-aksjonen vil finansiere vil bli et lagarbeid der vi og personer med egen demenserfaring sammen med et samlet norsk demensforskningsmiljø vil øke kunnskapen om sykdomsforløpet og behandling av demenssykdommer.

Nasjonalforeningen for folkehelsen ønsker at minst ett av prosjektene vi finansierer har hovedfokus på utprøving av medisiner som er godkjent for andre formål og som har potensiale til å ha effekt i behandling av demens. Slike medisiner har gått gjennom godkjenninger av forsvarlighet med hensyn til dosering, sikkerhet og bivirkninger. Dette betyr at de trygt kan gjenbrukes og kliniske studier kan igangsettes umiddelbart uavhengig av legemiddelindustrien, samt at behandlingen mye raskere kan tas i bruk dersom det viser seg at den også har effekt mot demens.

Med slike forskningsprosjekter får vi avgjørende kunnskap om mulig behandling, samtidig som norske pasienter får tilgang til utprøving av medisiner.

Om Nasjonalforeningen for folkehelsen

Nasjonalforeningen for folkehelsen har gjort en innsats som interesseorganisasjon for personer med demens siden 1990. Vårt arbeid bygger på tre pilarer: forskning, frivillighet og innsats for et mer demensvennlig samfunn. Etter NRK TV-aksjonen i 2013 fikk dette arbeidet et varig løft. Med utfordringene vi nå har framfor oss, er det behov for et nytt løft, slik at vi fortsatt kan bidra til den stadig økende gruppen som rammes av demens. Nasjonalforeningen for folkehelsen ble stiftet i 1910, og i dag har vi over 25 000 medlemmer i 435 lokallag, hvorav 170 demensforeninger. Også våre 265 helselag jobber med demens i varierende grad. Organisasjonen har over 120 års erfaring med frivillighet på flere områder.

Slik bygger vi TV-aksjonen

Nasjonalforeningen for folkehelsen har hatt TV-aksjonen to ganger før, og vi vet den er til låns. Vi vil legge vekt på å bygge videre på aksjonens tillit i befolkningen og vise tydelig hvilke resultater vi skaper med midler fra TV-aksjonen.

Vi har et stort nettverk av pårørende, demenssyke, forskere og frivillige som har konkrete eksempler på aktiviteter og hva som hjelper – og ikke minst et brennende engasjert sekretariat, som sitter på bred kunnskap.

Nasjonalforeningen for folkehelsen har lang erfaring med å formidle pasienthistorier og pårørendehistorier knyttet til forskningen. Vi er trygge på at dette kan gjøres på en etisk forsvarlig måte, der hensynet til menneskene som er involvert ligger til grunn.

Om Nasjonalforeningen for folkehelsen får TV-aksjonen, vil vi umiddelbart starte arbeidet med å etablere et velfungerende og slagkraftig fellesskap med alle involverte. Vi er over 50 ansatte, ved hovedkontor i Oslo og sju regionale kontorer. Generalsekretæren i Nasjonalforeningen for folkehelsen vil ha det overordnede ansvaret.

Det vil ansettes en egen aksjonsleder, som rapporterer til generalsekretæren. Vi vil benytte samme organisasjonsmodell som foregående aksjoner, og bygge organiseringen rundt det etablerte TV-aksjonsapparatet. Det innebærer en sentral administrasjon og et landsdekkende nettverk med fylkesaksjonsledere og kommunekomiteer. Her kan vi veldig enkelt bygge på det apparatet vi allerede rår over, og mobilisere våre frivillige rundt om i landet.

Våre medlemmer har lang erfaring som fotfolk og støtte til andre organisasjoner i forbindelse med de årlige TV-aksjonene. I tillegg til å mobilisere egne krefter vil vi også skaffe oss gode alliansepartnere i privat og offentlig sektor, i skolen og i organisasjonslivet lokalt.

Det vil være mulig å lage lokale vinklinger på enkeltpersoner, bedrifter, eller andre som støtter hvert enkelt prosjekt.

Det er en rekke ulike innfallsvinkler til frivilliges engasjement for å bidra til at vi kan leve best mulig med demens.

Med ulike virkemidler og ulike kanaler, vil vi nå ut til alle de som er berørt av demens, og engasjere dem for vår felles framtid.

Bli med oss!

Nasjonalforeningen for folkehelsen er en frivillig, humanitær organisasjon med helselag og demensforeninger over hele landet.

Våre mål er å fremme folkehelsen og finansiere forskning på hjerte- og karsykdommer og demens. Organisasjonen er også interesseorganisasjon for personer med demens og deres pårørende. Vi jobber med aktuelle og fremtidsrettede oppgaver som har betydningen for folkehelsen. Vår innsats finansieres med innsamlede midler og gaver.

Oscars gate 36 B | Postboks 7139 Majorstua | 0307 Oslo
Telefon: 23 12 00 00 | E-post: post@nasjonalforeningen.no

DEMENSLINJEN 23 12 00 40 | HJERTELINJEN 23 12 00 50

nasjonalforeningen.no

Følg oss:

facebook

twitter

instagram

linkedin